

LA GARRIGA. — Presidència de la festa
amb la senyera del "Orfeo"

— Mira, noi, aquí tens aquest ruquet: traxina llenya.

El noi veia que per més llenya que fraginava no se li acabava mai la feina: ell que allavors se posà a carregar força'l ruc i el ruc que se li gira

— Mira, noi, no'm carreguis tant que soc ta padrina.

Diu: — ¿Vós sòu la padrina?

— Sí — diu, — ¿t'en recordes d'aquell temps que havia d'anar a robar llenya? Ja ho veus, no ho aconsellis a ningú, que jo per xò hi hagut d'anar a l'infern.

I diu:

— Are ten compte tú; mira; mig d'allà és un any d'aquí; no prenguis més diners dels que tens fatxats, are se t'acaba'l temps.

Quan va ser aquell dia el noi diu al dimoni:

— Nostr'amo, me'n vull anar.

El dimoni.